

itibar: Saygınlık. Saygı gösterme, önem verme. Onur, şeref.

ittiba: Ardı sıra gitme, uyma, tabi olma.

K-L

kâfi: Yeterli, yetecek ölçüde olan.

kahır: Yok etme, ezme, perişan etme, mahvetme.

kâm: Zevk, mutluluk, tat.

kâmil: Olgun, yetkin kimse. Kültürlü, bilgili, bilgin. Bütün, tam, eksiksiz.

kapalı hece: Ünsüz ile biten heceler için kullanılır.

katiyen: Hiçbir zaman, asla. Kesinlikle.

kemter: Daha aşağı, aşağıda bulunan. Eksik, noksan.

kırat: Elmas, zümrüt vb. değerli taşların tartısında kullanılan, 0,20043 gramlık ağırlık ölçü birimi. *mec*. Nitelik, değer, düzey, seviye.

kitabe: Yazıt.

kitabet: Yazı yazma. Yazmanlık, kâtiplik. Kompozisyon, tahrir.

konsonant: Ünsüz.

lahza: Zamanın bölünemeyecek kadar kısa bir parçası, an.

latif: Hoş, narin, şirin. Yumuşak, nazik.

latife: Güldüren, tuhaf ve güzel söz, şaka.

levh ü kalem: Yaratılmışlar hakkındaki bütün bilgiyi kapsayan kitab-ı mübin, levhimahfuz.

M

mağrurane: Gururlu, kibirli bir tarzda, mağrur bir insana yakışacak şekilde.

mah: Yılın on iki bölümünden her biri, ay. Ay parçası, sevgili.

mahiyet: Nitelik, vasıf, öz, asıl, esas. İçyüz.

mahkukat: Kazılmış, hakkedilmiş şeyler.

mahsusa: Mahsus (özgü, özel) kelimesinin tamlamalarda ortaya çıkan aynı manadaki müennes şekli.

mahşer: Kıyamet günü dirilenlerin toplanacaklarına inanılan yer.

mahv: Yok etme, varlığına son verme.

mahya: Ramazan gecelerinde, camilerde iki minare arasına gerilen ipler üzerine kandil veya elektrik ampulleriyle yazılan yazı veya yapılan resim.

mahzun: Üzgün.

malik: Bir şeye sahip, bir şeyi olan.

mamur: Bayındır.

mâni: Bir şeyin yapılmasını önleyen şey, engel.

manidar: Anlamlı.

manzume: Şiir.

maruz: Bir olayın, bir durumun etkisinde veya karşısında bulunan.

mazi: Geçmiş.

mensup: Bir yerle veya bir kimseyle bağlantısı olan, ilişkili, -den olan, -e bağlı (kimse).

mensur: Düz yazı. Saçılmış, dağılmış. Ölçüsüz, uyaksız, manzum olmayan söz.

merasim: Tören. *mec*. Resmî işlerde yol yöntem, yol yordam.

merhum: Ölmüş Müslüman (erkek), rahmetli, rahmetlik.

mesh: Bir şeyi elle sıvazlama. Abdest alırken ıslak eli başa ve meste sürme.

mesrur: Sevinmiş, sevinçli.

mest: Aşk, sevgi, zevk vb. bir duygudan dolayı aklı başından gitmiş, sarhoş olmuş (kimse).

mesut: Mutlu, sevinçli.

mevcudat: Var olan şeyler, varlıklar.

mevki: Yer, mahal. Makam. Durum.

mevkib: Atlı veya yaya olarak büyük bir zatın yanında yürüyen, ona refakat eden heyet, takım, alay.

mevt: Ölüm.

mevzu: Konu.

meyyit: Ölü, ölmüş.

mezhep: Bir dinin görüş, yorum ve anlayış ayrılıkları sebebiyle ortaya çıkan kollarından her biri. *mec*. Anlayış, görüş.

mezkûr: Adı geçen, anılan, sözü edilen, zikredilen, zikrolunan.